טל אנגלשטיין
אפסילון

26 ביולי — 31 באוגוסט, 2024

טל אנגלשטיין (1989*, חיפה; חי ויוצר בתל אביב-יפו) עובד במדיות וחומרים שונים ליצירת עבודות אשר בוחנות מרחבים פיזיים ונפשיים קיצוניים. המיצבים שלו מצויים תמיד בתהליך של התמרה – ממוצק לנוזל, מחי למת, מֵער לישן. מבחינתו של אנגלשטיין, יצירת אמנות היא "אירוע המכיל בחובו אנומליה". הן יצירת העבודה והן מפגשה עם הקהל מייצגים סטייה מתרחיש רגיל. בעבר, הוא בנה מגדל סלולרי פיראטי לשם פריצה לטלפונים ניידים של עוברי אורח, והבריח שומן שאוב מבנגקוק כדי להפיק ריח של בשר שרוף. תחילה, מגדיר האמן את הנחות היסוד – המושגיות והרגשיות – של יצירותיו, את "גבולות העולם" שבו הן מתקיימות. לאחר מכן, הוא "מהגר" לתוך אותו עולם, עולם זר לחיי היומיום שלו. בשלב האחרון, העבודה מתממשת ושבה ומתפרצת בתוך העולם הממשי.

תערוכת היחיד שלו ב־CCA תל אביב-יפו מוצגת בשני חללים, האחד ציבורי והאחר פרטי. החלל הציבורי הוא הגלריה בקומה הראשונה של המרכז, והחלל הפרטי הוא דירה הממוקמת מול המרכז; הגלריה והדירה גובלים בשוק הכרמל. העבודה במרכז מתפקדת כהזמנה לאתר האחר – הדירה, שבה התגורר האמן בעת יצירת העבודה. בדירה זו מוצגים שני יסודות עיקריים: קולות אנושיים המשודרים חי ממכשירי הקלטה – המשדרים בזמן אמת מלמעלה משלושים מוקדים, פרטיים וציבוריים – וריחות המנותבים לחלל בצינורות המחוברים לארובות של דוכני המזון והמסעדות בשוק הסמוך. הפעולה הזאת הופכת את הדירה למעין קיבה המעכלת ומהדהדת את סביבותיה ואת הרגשות שחולקים אנשים באותו מרחב. הריחות הבוקעים מן הצינורות חודרים לדירה מבעד לחורים בקירות; בתוך החורים משובצים מטבעות מפוסלים המסתובבים כמו שבשבות. קולות אנושיים מעוותים נשמעים אף הם מבעד לאותם פתחים כשכל ריח חופף לצליל שונה ומייצג כביכול את נשימת הקול המשודר.

לדברי אנגלשטיין, "העבודה תלויה בריחות ובקולות שמגיעים בזמן אמת מהמקומות שהיא מתעלקת עליהם. באותו זמן, היא מתאמצת לעבד ולעצב אותם. היא מתחקה אחר רגעים שבהם ריחות וקולות זולגים לתודעה שלנו בלי הקשר".

באמצעות עבודה זו, מרחיב אנגלשטיין את תפישות הזמן של האתר ואת הייחודיות שלו – במקרה זה, הכוונה למרכז אמנות הממוקם ליד שוק מזון. הוא מבליט את המגבלות של חללי התערוכה ומציע כי חלל פיזי שאמנות מתרחשת בו יכול להיעשות – או למעשה עשוי להיות – אמנות לכשעצמה.

"טל אנגלשטיין: אפסילון" מוצגת באוצרותו של ניקולה טרצי ובתמיכת מועצת הפיס לתרבות ואמנות. תמיכה נוספת ניתנה על־ידי שרון גולן.

מוקד התערוכה מתקיים בדירה ברחוב צדוק הכהן 5, מול המרכז.

طال إنغلشتاين
إبسيلون

26 تموز — 31 آب، 2024

من خلال عمله مع وسائط ومواد مختلفة، يبتكر طال إنغلشتاين (1989*، حيفا؛ يعيش ويعمل في تل أبيب-يافا) أعمالًا يستكشف فيها المساحات الجسدية والذهنية المتطرفة. أعماله التركيبية دائمًا في طور التحوّل – من الصلب إلى السائل، من الحي إلى الميت، من اليقظة إلى النوم. يرى إنغلشتاين بالعمل الفني «حدثًا يلخص الشذوذ». يمثل كل من سيرورة إنشاء العمل والاحتكاك بين العمل والجمهور انحرافًا عن السيناريو العادي. لقد سبق وأن بنى برجًا خلويًّا للمقرصنين لاختراق هواتف المارة، وهرّب الشحم المشفوط من بانكوك لإصدار رائحة اللحم المحروق. يعرّف الفنان مُجمل إبداعاته على المستويين المفاهيمي والعاطفي بأنها «حدود العالم الذي خُلقت فيه». بعد ذلك، «يهاجر» هو إلى ذلك العالم الغريب عن حياته اليومية. وفي المرحلة النهائية، يتحقق العمل وينفجر مرة أخرى في العالم المادي.

يدور معرضه الفردي في CCA تل أبيب-يافا بين موقعيْن، أحدهما عام والآخر خاص. الأول هو صالة العرض في الطابق الأول في المركز، والموقع الثاني عبارة عن شقة تقع في الشارع المحاذي للمركز، وكلاهما بجوار سوق الكرمل. العمل المعروض في CCA هو بمثابة دعوة لزيارة الموقع الثاني – الشقة. يبرز في الشقة التي مكث فيها الفنان أثناء إنجازه للعمل عنصرَيْن رئيسين: أصوات بشرية صادرة من مسجلات صوت – تم توزيعها على أكثر من ثلاثين حيزًا عامًا وخاصًا – وروائح تُبثّ للفضاء عبر أنابيب متصلة بمداخن أكشاك الطعام والمطاعم في السوق القريب. يحوّل هذا الوضع الشقة إلى ما يشبه المعدة، تهضم وتردد ما حولها، والمشاعر المشتركة التي تصور المشاعر بين الناس الذي يتشاركون المساحة ذاتها. تنبعث الروائح من الأنابيب، تخترق الشقة عبر الثقوب في الجدران. وُضعت داخل الثقوب عملات شواكل إسرائيلية تدور كدوّارات الريح. يمكن أيضًا سماع أصوات بشرية مشوهة قادمة من الفتحات ذاتها فتتداخل كل رائحة مع صوت مختلف كأنها تمثّل نَفَس الصوت المنبعث.

حسب إنغلشتاين، «يرتبط هذا العمل بالأصوات والروائح القادمة مباشرة من الأماكن التي يتطفل عليها، ويضخّم معالجتها ويمنحها شكلًا في الوقت الفعلي. تقصد هذه التجربة الحسية غير البصرية المبالغة في تتبع تسرّب الروائح والأصوات إلى وعينا دون سياق».

في هذا المشروع، يوسّع إنغلشتاين مفهوم الوقت والعمل الفني المتلاءم مع الحيّز – حيث يمكن فهمه على أنه مركز فني يقع بجوار سوق مأكولات. يسلط الضوء على القيود المفروضة على محدودية مساحات العرض ويقترح مساحات مادية يمكن أن تكون الفن بذاته.

«طال إنغلشتاين: إبسيلون» معرض من تنسيق نيكولا ترتسي ويبدعم من مفعال هبايس – صندوق الثقافة والفنون. تم إنجاز المعرض بمساندة شارون جولان.

العمل المركزي يُعرض في شقة في شارع تسادوق هاكوهين 5، في الشارع المحاذي للمركز.

TAL ENGELSTEIN
EPSILON

JULY 26 — AUGUST 31, 2024

Working in different media and materials, Tal Engelstein (*1989, Haifa; lives and works in Tel Aviv-Yafo) creates works that explore extreme physical and mental spaces. His installations are always in a process of transformation – from solid to liquid, from alive to dead, from awake to asleep. For Engelstein, the artwork is "an event which encapsulates anomaly." Both the creation of the work and the encounter of the work with the audience represent a deviation from a normal scenario. In the past he built a pirate cellular tower to hack passerby phones, and smuggled liposuction fat from Bangkok in order to produce the smell of burnt flesh. First, the artist defines – conceptually and emotionally – the premises of his creations, "the borders of the world in which they exist." Afterward, he 'migrates' into that world, which is foreign to his daily life. At the final stage, the work is realized and erupts again within the physical world.

His solo exhibition at CCA Tel Aviv-Yafo transpires between two spaces, one public and one private. The first is the Center's First Floor Gallery and the second is an apartment located just across the street from the Center, both adjacent to the Carmel Market. The work at CCA functions as an invitation to the second site. The apartment – in which the artist has resided while making the work – features two main elements: human voices transmitted live from sound recorders – spread in over thirty private and public places – and smells channeled to the space through pipes that connect to the chimneys of food stalls and restaurants in the nearby market. This action transforms the apartment into a kind of stomach, digesting and echoing its surroundings and the feelings shared by people within the same space. Emanating through the pipes, the smells penetrate the apartment through holes in the walls; placed inside the holes are Israeli coins that rotate like vanes. Distorted human voices can also be heard from those same hole-openings so that each smell overlaps with a different sound, as representing the breath of the transmitted voice.

According to Engelstein, "this work is bound to the sounds and smells coming in real-time from the places it parasitizes, and sets to process them and to give them shape as they transpire. It traces how smells and sounds leak into our consciousness without context."

Through this project, Engelstein expands the notions of time and site-specificity – here to be understood as an art center located near a food market. He underscores the limitations of exhibition spaces and proposes that the physical space in which art happens can become – in fact, can be – art itself.

"Tal Engelstein: Epsilon" is curated by Nicola Trezzi and is supported by Mifal HaPais – Council for the Culture and Arts. Additional support provided by Sharon Golan.

The main site of the exhibition is the apartment located at Tsadok HaCohen St. 5, across the street from the Center.

At CCA Tel Aviv-Yafo: **Untitled**, 2024.
Sculpted New Israeli Shekel coins, a mix of liposuction fat and other fats, e-cigarette, breast pump, wiring, controller, variable dimensions. Courtesy of the artist.

At Tsadok HaCohen st. 5: **Untitled**, 2024.
Sculpted New Israeli Shekel coins on rotary axis, flue gas from kitchens, listening devices installed inside power sockets (spread in Israel and the West Bank), distorted live-broadcasted sound by a specially crafted program, pipes, speakers, pumps, controllers, wiring, amplifiers, audio card, site specific. Courtesy of the artist.

في CCA تل أبيب-يافا: **بدون عنوان**، 2024.
شواقل منحوتة، مزيج من دهون بشرية من عمليات شفط الدهون ودهون أخرى، سيجارة الكترونية، مضخة حليب، اسلاك، أجهزة تحكم، ابعاد متغيّرة. بإذن من الفنان.

في تسادوق هاكوهين 5: **بدون عنوان**، 2024.
شواقل جديدة منحوتة على محور دوار، غازات مداخن من مطابخ، أجهزة تنصت تم تركيبها في مقابس (موجودة في اسرائيل والضفة الغربية)، أصوات ببث مباشر تتم معالجتها وتشويهها بواسطة برنامج تم تطويره خصيصًا، أنابيب، مكبرات صوت، منافيخ، أجهزة تحكم، بطاقة صوت، أسلاك، تركيب خاص بالموقع. بإذن من الفنان.

ב־CCA תל אביב-יפו: **ללא כותרת**, 2024.
שקלים חדשים מפוסלים, מיקס של שומן אדם מניתוחים לשאיבת שומן ושומנים אחרים, סיגריה אלקטרונית, משאבת הנקה, חיווט, מערכת שליטה, מידות משתנות. באדיבות האמן.

ברחוב צדוק הכהן 5: **ללא כותרת**, 2024.
שקלים חדשים מפוסלים על ציר סיבובי, גזי פליטה ממטבחים, מכשירי האזנה שהורכבו בתוך מפצלים חשמליים (שפוזרו בישראל ובגדה המערבית), קולות המעובדים ומעוותים בשידור־חי על ידי תוכנה שפותחה במיוחד, צינורות, רמקולים, מפוחים, מערכת בקרה, כרטיס קול, חיווט. מיצב תלוי־מקום. באדיבות האמן.

CCA: תל אביב-יפו
تل أبيب-يافا
Tel Aviv-Yafo

מפעל הפיס